

**ΝΑ ΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ, ΝΑ ΦΥΛΑΞΟΥΜΕ ΤΙΣ
ΝΕΩΤΕΡΕΣ ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ.**

**ΑΝ ΠΡΟΟΚΕΙΤΑΙ Ν' ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ ΠΙΣΤΙ, ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΦΡΑΓΚΟΙ,
ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΕΣ, ΧΙΛΙΑΣΤΑΙ, ΣΕ ΙΕΧΩΒΙΤΕΣ, ΡΟΤΑΡΙΑΝΟΙ, ΜΑΣΟΝΟΙ & ΝΑ
ΧΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙ ΜΑΣ, ΧΙΛΙΕΣ ΦΟΡΕΣ ΝΑ ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ. ΟΛΟΙ ΓΕΝΝΑΙΟΙ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ. ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ, ΣΤΩΜΕΝ ΜΕΤΑ ΠΙΣΤΕΩΣ.**

Τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης Αύγουστίνου.

Περίοδος Δ' – Έτος ΛΑ'

Φλώρινα – αριθμ. φύλλου 1848.

Κυρ. Πατ. Α' Οίκ. Συνόδ. (Πράξ. 20,16-18,28-36).

«Προσεχετε εαυτοις» (Πραξ. 20,28).

Έπιθυμία, αγαπητοί μου, έπιθυμία μου ήταν να βρίσκωμαι σ' ένα χωριό. Άλλα παρουσιάζομαι ενώπιον τής αγάπης σας και παρακαλώ να ακούσετε μερικά άπλᾶ λόγια.

Σήμερα εορτάζουν τριακόσοι δεκαοκτώ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸ μου μικρό. Φτωχὸς στὴν ἔκφρασι, στὰ νοήματα, στὰ αἰσθήματα· ἔψαξα ὅμως καὶ βρήκα ἓνα χρυσὸ νόμισμα. Δὲν εἶνε ἀπὸ ὕλη φθαρτή, ἀπὸ μέταλλο τῆς γῆς· εἶνε νόμισμα ἀξίας ἀπείρου, ἔχει δύναμι μεγάλη. Ἐάν τὸ πάρετε καὶ τὸ θέσετε σὲ κυκλοφορία, χαρὰ στὰ σπίτια σας, χαρὰ στὴν πόλι σας, κ' ἐγὼ θὰ πῶ στὸν Κύριο· Μακάριος ὁ λαλῶν εἰς ὧτα ἀκουόντων (πρβλ. Ματθ. 11,15· 13,9,43. Μᾶρκ. 4,9. Λουκ. 8,8· 14,35. Ἀπ. 2,7,11,17,29· 3,6,13,22· 13,9). Ἐγὼ λοιπὸν ὁ φτωχὸς προσφέρω στὸν καθένα σας μιὰ λίρα. Μὴν κοιτάξετε ποιὸς εἶνε ὁ προσφέρων· κοιτάξετε τὸ προσφερόμενο.

Ποιὸ εἶνε τὸ χρυσὸ νόμισμα; Εἶνε ἓνα ῥητό. Φτάνει ἓνα ῥητό τῆς ἀγίας Γραφῆς νὰ σᾶς κάνη πλουσίους. –Ἐνα ῥητό λοιπὸν; αὐτὸ εἶνε τὸ χρυσὸ νόμισμα; μεγάλο πρᾶγμα... Μὰ δὲ διαβάσατε τὸν Δαυῖδ ποὺ λέει «Ἀγαθὸς μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου» (Ψαλμ. 118,72); παραπάνω ἀπ' τὸ ἀσήμι καὶ τὸ χρυσάφι ἀγάπησα, Κύριε, τὸ νόμο σου.

Λοιπὸν τὸ χρυσὸ νόμισμα εἶνε ἓνα ῥητό ποὺ ἀκούσαμε σήμερα· ῥητό ποὺ τὸ εἶπε ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὴν Ἔφεσο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας σὲ μία σύναξι πρεσβυτέρων καὶ ἐπισκόπων, ῥητό ἐπάνω στὸ ὁποῖο ῥητόρευσε καὶ φιλοσόφησε ὁ Μέγας Βασίλειος, ῥητό ποὺ εἶνε τὸ ὄπλο τοῦ Χριστιανοῦ σὲ κάθε ἐποχή. Τὸ ῥητό αὐτὸ λέει· Ἀδελφοί, «προσέχετε ἑαυτοῖς» (Πράξ. 20,28).

* * *

Τί σημαίνει «προσέχετε ἑαυτοῖς»;

Ἄνθρωποι, στρέψτε τὴν προσοχή, τὰ τηλεσκόπια καὶ μικροσκόπιά σας, ὄχι ἐπάνω στὰ φεγγάρια, σὲ ἀστερισμοὺς καὶ γαλαξίες, ἀλλὰ σ' ἓνα ἄλλο ἄπειρο σύμπαν, τὸ ὁποῖο κλείνει καὶ ὁ πιὸ ταπεινὸς ἄνθρωπος μέσα του. «Προσέχετε ἑαυτοῖς» ἴσον ἐπαγρύπνησις διαρκῆς· εἶνε τὸ «γνώθι σαυτὸν» τῶν ἀρχαίων προγόνων μας, τὸ «ἔνδον σκάπτε» τῆς ἀρχαίας φιλοσοφίας.

Ἀκόμη ἀπλούστερα. Τί κάνεις ὅταν βαδίζης σὲ δρόμο ὀλισθηρό; Προσέχεις μὴ γλιστρήσης. Ἡ, σὲ μέρος ποὺ ὑπάρχουν κακοποιοί, τί κάνεις πρὶν κοιμηθῆς; ἀμπαρώνεις πόρτες καὶ παράθυρα· ὅσοι μάλιστα ἔχουν παραδάκι, αὐτοὶ ἀσφαλίζουν ἀκόμη πιὸ πολύ. Ἐάν πᾶτε καὶ σὲ τράπεζα, «ναὸ» τοῦ μαμωνᾶ, ἐκεῖ ὑπάρχουν φρουροὶ ἔτοιμοι νὰ πυροβολήσουν ὅποιον

πλησιάση νὰ διαρρήξη τὰ χρηματοκιβώτια. Ἔτσι λοιπόν, λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, νὰ φυλάξης καὶ τὸ ἄλλο σπίτι, τὸ πνευματικό, τὸ σπίτι τῆς ψυχῆς.

Ἔχει κι αὐτὸ παράθυρα. Δὲν τὸ λέω ἐγώ. Ἄν ψάξετε τοὺς προφήτες, θὰ δῆτε ὅτι ὁ Ἱερεμίας ἔχει ἓνα σπουδαιότατο λόγο. «Ἀνέβη», λέει, «θάνατος διὰ τῶν θυρίδων» (Ἱερ. 9,21). Βρῆκε δηλαδὴ ὁ ἐχθρὸς παράθυρο, σκαρφάλωσε σὰν τὸ ληστή καὶ μπῆκε. Τὸ περίφημο αὐτὸ χωρίο ἐρμηνεύει ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης καὶ λέει· Φυλάξτε τὰ παράθυρα τῆς ψυχῆς σας! «Θυρίδες», παράθυρα δηλαδὴ ποὺ πρέπει νὰ τὰ φρουρῆς εἶνε – ποιά; οἱ πέντε αἰσθήσεις· ἡ ὄρασις, ἡ ἀκοή, ἡ ὄσφρησις, ἡ γεῦσις, καὶ ἡ ἀφή. Ὅσοι θέλετε νὰ τὰ δῆτε αὐτὰ καλύτερα, σᾶς συνιστῶ ν' ἀγοράσετε ἓνα βιβλίον τοῦ ἁγίου Νικοδήμου ποὺ λέγεται Περὶ φυλακῆς τῶν πέντε αἰσθήσεων· ἐκεῖ θὰ δῆτε μία ἀνάλυσι τοῦ ῥητοῦ «Ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων». Φύλαγε λοιπόν τὰ παράθυρά σου.

«Πρόσεχε σεαυτῶ» (Λευϊτ. 4,9). Πρόσεχε τί βλέπεις. «Οἱ ὀφθαλμοί σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν» (Παροιμ. 4,25). Μὴ ξεχνᾶς, ὅτι μιὰ ματιὰ σὲ πάει στὸν παράδεισο καὶ μιὰ ματιὰ σὲ πάει στὴν κόλασι. Θυμήσου τί ἔπαθε ὁ Δαυΐδ· ἀπὸ μιὰ ματιὰ ἔπεσε, ἔκανε φόνο καὶ μοιχεία, καὶ ἐπὶ χρόνια μούσκευε μὲ δάκρυα τὸ προσκέφαλό του. Ὡ ἐσεῖς ποὺ τὰ μάτια σας βόσκουν ἐπάνω σὲ αἰσχρὰ καὶ ἀκατονόμαστα, προσέξτε καλά· «διὰ τῶν θυρίδων» τῶν ὀφθαλμῶν μπαίνει μέσα ὁ θάνατος, γεμίζει ἡ καρδιὰ αἰσθήματα βρωμερὰ καὶ ἀκάθαρτα. Πρόσεχε ἀκόμα τί διαβάζεις. Εἶνε ἀρκετὸ ἓνα βιβλίον νὰ σὲ καταστρέψη. Στὸν ἄλλο κόσμον, νὰ εἶστε βέβαιοι, πολλοὶ νέοι καὶ νέες θὰ λένε· Καταραμένη ἡ ὥρα ποὺ ἔπιασα στὰ χέρια μου βιβλία ποὺ μοῦ κλόνισαν τὴν πίστι καὶ τὴν ἠθική.

«Προσέχετε ἑαυτοῖς». Πρόσεχε τί βλέπεις, πρόσεχε ἀκόμα τί ἀκοῦς. Βούλωσε τὰ αὐτιά σου, νὰ μὴ δέχεσαι τὰ ἀπρεπῆ καὶ ἀνόητα, ὅ,τι ἄπιστο καὶ διεστραμμένο. Ἄνοιξε τὰ αὐτιά σου καὶ καθάρισέ τα, γιὰ νὰ ἀκοῦς τὸν ἦχο τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅ,τι εἶνε ὠραῖο καὶ ὑψηλό.

«Προσέχετε ἑαυτοῖς». Δὲν εἶπα τίποτα. Ἐγὼ θὰ ἦμουν εὐχαριστημένος, στὴ γενεὰ ποὺ ζοῦμε, στὰ πῆλινα τοῦτα χρόνια, ἂν οἱ Χριστιανοὶ προσέχουν μάτια καὶ αὐτιά, προσέχουν δὲ καὶ τὴ γλῶσσα τους. Πρόσεχε λοιπόν καὶ τί λές.

Νὰ προχωρήσουμε περισσότερο; Ἀπὸ ἄδῶ κ' ἐμπρὸς θὰ μιλήσουμε γιὰ «ἄλγεβρα». Ἐδῶ πλέον τὸν λόγο ἔχουν ἅγιοι ἀσκηταὶ τῆς ἐρήμου. Προσέ-

χετε, μᾶς λένε, τί· τὴ σκέψι σας! Naί, τὴ σκέψι. Γιατὶ καὶ γιὰ μιὰ σκέψι θὰ δώσετε λόγο στὸ Θεό. Πές μου τί σκέπτεσαι –ιδίως τὴ νύχτα, ὅταν ξαπλώνεις στὸ κρεβάτι–, νὰ σοῦ πῶ τί εἶσαι. Φοβερό πρᾶγμα ἢ κακὴ σκέψι. Μοιάζει σὰν τὸ μικρόβιο πού, ἂν περάση στὶς φλέβες, εἶνε ἱκανὸ νὰ μολύνῃ ὅλο τὸ αἷμα, νὰ κἀνῃ τὸν ἄνθρωπο πτῶμα. «Προσέχετε ἑαυτοῖς», λοιπόν, νὰ μὴ εἰσδύση στὴν καρδιὰ πονηρὴ σκέψι. Πόσο δύσκολο εἶνε αὐτό! «Οἱ τὰ χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες... πᾶσαν ἀποθώμεθα μέριμναν». Ἀκοῦτε; «πᾶσαν μέριμναν». Σᾶς ἐρωτῶ καὶ πέστε μου· μέσα στὴ μία ὥρα, πού βαστάει ἡ θεία λειτουργία, ποιός μένει ἀπερίσπαστος καὶ δὲν φεύγει καθόλου ἢ σκέψι του; Φεύγει συνεχῶς, τρέχει δεξιὰ κι ἀριστερά. Τὸ νὰ μαζέψῃς λοιπόν τὸ μυαλό σου καὶ νὰ τὸ ἴχῃς πάντα στὸ Θεὸ εἶνε μεγάλο πρᾶγμα, τὸ ὁποῖο μετὰ ἀπὸ πολὺ ἀγῶνα καὶ μόχθο κατῶρθωσαν οἱ πατέρες τῆς ἐρήμου οἱ λεγόμενοι νηπτικοί. Τώρα ἐμεῖς ἔχουμε θολὰ μυαλά, τὸ μυαλό μας δὲν εἶνε καθαρὸ. Ὅταν ἦμουν στὰ Γρεβενά, ἔτυχε νὰ βρεθῶ χειμῶνα κοντὰ στὸν Ἀλιάκμονα ποταμό, πού κατέβαινε ὀρμητικὸς καὶ τὸ ρεῦμα του ἦταν θολό. Πῆγα καὶ Αὐγουστο, καὶ τότε τὸ ρεῦμα ἔρρεε τόσο καθαρὸ, ὥστε ἔβλεπα τὴ μορφὴ μου, καθρεφτιζόμενον μέσ’ στὰ νερά· ἔβλεπα στὸν πυθμένα τὰ πετραδάκια, ἄσπρα – μαῦρα – κόκκινα, διέκρινα ἀκόμα καὶ τὰ ψαράκια πού κολυμποῦσαν. «Τοῖς τὰ φαῦλα πράσσουσι Θεὸς οὐκ ἐμφανίζεται». Θολὸ μυαλὸ δὲν βλέπει τὸ Θεό· καρδιὰ καθαρὴ τὸν βλέπει.

* * *

Ἀδελφοί μου, «προσέχετε ἑαυτοῖς» νύχτα – μέρα. Σῶσε με, Κύριε, λέει ἡ Γραφή, «ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ» (Ψαλμ. 90,5-6). Φυλαχθῆτε καὶ στὸ δρόμο καὶ στὴν πλατεῖα καὶ στὴν ἔρημο· παντοῦ караδοκεῖ ὁ ἐχθρὸς κρατώντας ὄπλα τρομερά.

Ἀλλὰ ἐγὼ φοβᾶμαι τὸν διάβολο περισσότερο ὅταν ἀφήνῃ τὰ ὑλικά ὄπλα καὶ φορῇ μάσκα ἀγγέλου. Τότε πῶς θὰ φυλαχθῶ; Ὅταν ὁ τόπος μας ἀπειλεῖτο ἀπὸ ἐχθροὺς σιδηρόφρακτους, τὸ φρόνημά μας ἦταν ὑγιές· τώρα ὁ διάβολος μᾶς ἐπιτίθεται μὲ προσωπεῖα, ὠραῖες μουτσοῦνες. Γελαστός, μελιστάλακτος, εὐγενέστατος, τζέντελμαν. Κρατᾶει πανέρια μὲ λουλούδια καὶ λέει· Ἐλα νέε μου, ἔλα κοπέλλα μου, πάρε, μὴ φοβᾶσαι... Παιδιά, προσέξτε· μὴν ἀπλώσετε χέρι στὰ πανέρια του, γιατί κάτω ἀπ’ τὰ λουλούδια κρύβονται φίδια. «Προσέχετε ἑαυτοῖς», λέει ὁ Παῦλος· τὸ ἴδιο καὶ ὁ Χρι-

στός, ὁ Κύριός μας· «Γρηγορεῖτε» (Ματθ. 24,42 κ.ά.). «Προσέχετε ἑαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη» (Λουκ. 21,34).

Θὰ φέρω δύο εἰκόνες, γιὰ νὰ αἰσθητοποιήσω τὸν κίνδυνο. Στὰ φοβερὰ χρόνια τοῦ τελευταίου πολέμου, εἶδα στρατιῶτες στὴ σκοπιὰ πού, γιὰ νὰ μὴν ἀποκοιμηθοῦν, κεντοῦσαν τὸ κορμί τους μὲ βελόνες! Κ' ἐσὺ σκοπὸς εἶσαι· φύλαγε ἄγρυπνα λοιπόν. Καὶ ἡ ἄλλη εἰκόνα· στὶς 29 Μαΐου 1453 «ἑάλω ἡ Πόλις», ἔπεσε ἡ Βασιλεύουσα. Πῶς ἔπεσε; Ἔμεινε ἀφύλαχτη ἡ Κερκόπορτα. Καὶ ἐδῶ ὁ ἐχθρὸς εἶνε μπροστὰ μας, κινδυνεύουμε πάλι. Φυλάξτε τὰ τείχη. Ὅλοι στὶς θέσεις τους ἐν ἐπιφυλακῇ.

Κινδυνεύουμε ἀπὸ ἐχθροὺς ὄχι τόσο ἐξωτερικοὺς ὅσο ἐσωτερικοὺς, ἀπὸ τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰ πάθη μας μὲ κορυφαῖο τὴ διχόνοια.

Ἀδελφοί, «προσέχετε ἑαυτοῖς». Μερικοὶ ἔχουν νὰ φυλάξουν ὄχι μόνον τὸν ἑαυτό τους ἀλλὰ καὶ ἄλλους πού βρίσκονται ὑπὸ τὴν εὐθύνη τους· ὁ οἰκογενειάρχης τὰ παιδιά του, ὁ δάσκαλος τοὺς μαθητάς του, ὁ ἀξιωματικὸς τοὺς στρατιῶτες του, ὁ νομάρχης τὸ νομό του, ὁ ἐπίσκοπος τὴν ἐπισκοπή του. Φυλάξτε τὰ ποιμνιά σας.

Ἄς σταθοῦμε στὶς ἐπάλξεις, ἅς φυλάξουμε τὶς νεώτερες Θερμοπύλες τοῦ γένους. Ἄν πρόκειται ν' ἀλλάξουμε πίστι, νὰ γίνουμε φράγκοι, προτεστάντες, χιλιασταί, ἰεχωβῖτες, ροταριανοί, μασόνοι· ἂν πρόκειται νὰ χάσουμε τὴν πίστι μας, χίλιες φορές νὰ πεθάνουμε. Ὅσοι γενναῖοι στρατιῶτες. Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ πίστεως. Τότε θὰ φανοῦμε ἄξιοι τῶν πατέρων μας, τῶν ὁποίων ἡ μνήμη θὰ εἶνε αἰώνια.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία, ἡ ὁποία ἔγινε στὸν μητροπολιτικὸ ἱ. ναὸ Εὐαγγελιστρίας Πατρῶν τὴν 26-5-1963. Καταγραφή καὶ σύντμησις 1-5-2014.

Τὴν ὁμιλία αὐτὴ μπορεῖτε νὰ τὴν ἀκούσετε χωρὶς περικοπὲς στὸ cd 79β' Α τῆς σειρᾶς «ΦΩΝΗ ΒΟΩΝΤΟΣ» (πληροφορίες στὸ τηλέφωνο 23850-28868).

Πηγή : <http://www.augoustinos-kantiotis.gr>